

[Justitsministeren.]

Censur, og det tror jeg heller ikke, man i al Almindelighed skal have, thi Forholdet er dog det, at det bedste nye altid møder heftig Modstand fra de aandelige Efternølere, og da *de* altid er til Stede i Samfundet i et overordentlig stort Antal, saa er de i Stand til at gøre en meget stærk Modstand mod ethvert virkelig stort aandeligt Fremskridt, og den Modstand er der efter min Mening ikke nogen Grund til kunstigt at stimulere og styrke ved en meget skarp Censur.

Hans Jacob Sørensen: Jeg vil gerne gøre nogle ganske faa Bemærkninger til de Udtalelser, den højtærede Justitsminister nu har fremsat.

Den højtærede Minister talte om den Bemyndigelse, der efter Lovforslagets § 2, 3die Stykke, skal gives Ministeren til at skønne over, hvorvidt et Biografteaters Overskud for en Bevillingshavers Vedkommende er saa stort, at det bør beskæres, og til det, Ministeren her fremførte, vil jeg gerne sige, at Hovedpunktet i mine Betragtninger mod at indsætte en saadan Bestemmelse var det, at man for det første beskatter den paagældende Bevillingshaver gennem Bevillingsafgiften, og dernæst opkræver man 40 pCt. af Prisen paa de Billetter, der sælges til Forestillingen, og endelig skal Bevillingshaveren af det Overskud, han faar af sit Teater, svare de efterhaanden ikke smaa Skatter til Stat og Kommune, som jo ogsaa andre skal betale.

Men dertil kommer saa, sagde jeg, at den nu foreslaaede Bestemmelse meget let kan komme til at virke saadan, at de Mennesker, der er i Stand til at drive et Teater saaledes op, at det kan give Overskud, siger, naar Overskuddet har naaet en vis Størrelse: Ja, nu er vi i og for sig ikke interesserede i at drive Teatret mere frem, for Staten tager jo Resten. Og det er det, jeg synes er uheldigt. Det var det, der var mit Hovedpunkt, at man gennem en saadan Bestemmelse hindrer de Muligheder, som man ellers vilde have for, at de paagældende Mennesker fulgte med i den Udvikling, der foregaar baade paa de tekniske og de kunstneriske Omraader. Ingen har jo bestridt, at vi er inde i en Tid, hvor der foregaar en stærk Udvikling paa disse Felter, der vil utvivlsomt stadig komme nye Former frem, og naar vi er enige om at ville kræve den bedst mulige Ydelse af Biografteatrene, maa vi ogsaa være interesserede i, at deres Indehavere er i Stand til at tage de Fremskridt, der kommer.

Den højtærede Minister føjede til, at

det Overskud, Bevillingshaverne faar, næsten udelukkende er begrundet i, at de har faaet et Monopol af Staten, en Betragtning, der ogsaa er stærkt fremhævet i Lovforslaget; og det er ganske vist ogsaa rigtigt, at der kun gennem Bevillinger, altsaa Monopoler, kan drives Biografteatre her i Landet. Men jeg vil dog holde paa, som jeg ogsaa fremførte i Gaar, at det sikkert vil vise sig, at de Teatre, der giver Overskud, ogsaa er de bedst drevne, og i de fleste Tilfælde de bedst indrettede, det er dèr, Folk søger hen. Dette er for det første et godt Tegn, og for det andet er det medvirkende til, at Staten gennem det stærkere Besøg faar en større Forlystelsesaftagelse, end den vilde faa, hvis Teatret ikke var saa godt drevet.

Det er naturligvis et af de Spørgsmaal, vi kan forhandle nærmere om i Udvalget; jeg synes, at den Form, der er Tale om her i Lovforslaget, ikke er god, og at vi maa kunne finde en saadan Udvej, at vi maaske helt kan undlade at beskæftige os med Spørgsmaalet i selve Loven.

Maa jeg med Hensyn til de Bemærkninger, den højtærede Minister fremsatte om Filmscentralen, saaledes som Mulighederne for en saadan er omtalt i Bladene i Dag, sige, at jeg er enig med den højtærede Minister i, hvad han sagde om de Planer, der er ridset op, man kunde fristes til at bruge det Udtryk, at det, der er nævnt, meget ligner en Film. Jeg vil i hvert Fald være med til at tage meget reserveret paa en saadan Ordning. Det er noget, der maa overvejes meget nøje, og finder Ministeren, at det bedst kan ske paa den Maade, han omtalte, skal jeg ikke have noget derimod.

Til de fremkomne Bemærkninger angaaende Kvindernes Repræsentation i Censuren vil jeg for det første sige, at det ikke var min Mening med de Udtalelser, jeg fremsatte, at ville sætte Tingets Kvinder op imod hinanden, det ligger fjernet fra mig. Men jeg har endnu en Tilføjelse. Den Fremstilling, vi fik af den højtærede Justitsministers Afgørelse i et bestemt Tilfælde, viser, at der vel er kloge og vise Mænd i Justitsministeriet — heldigvis er Ministeren den klogeste, for den Afgørelse, der blev truffet var absolut den rigtige —, men at de dog kan se for outreret paa enkelte Spørgsmaal som f. Eks., naar de siger, at naar der staar i en Lov, at Kvinder kan komme ind i den og den Institution, saa vil det sige, at de kan komme ind dèr, men ikke andre Steder. Her er Tale om, at Kvinder skulde have Mulighed for at komme ind i et Udvalg, og at denne Mulighed er til Stede, har Justitsministeren jo bekræftet, saa jeg tror, vi vil